

El nom d'aquest advocat barceloní ressona amb força entre el gran col·lectiu de lletrats catalans que actualment exerceixen al nostre país. No en va, en Joan Córdoba és un dels més admirats professors i advocats de finals d'aquest mil·lenni que han sabut transmetre coneixements i saviesa arreu. Al seu darrer se sumen 20 anys d'exercici de l'advocacia que ha compaginat impartint classes a la Universitat de Barcelona com a catedràtic de dret penal. **"La docència m'agrada i m'interessa molt, tant com estudiar i escriure. Per a mi és oxigen."**

Per la memòria d'en Joan es passen personatges a destacar **"com en Fernández de Villavicencio, en Pérez Vitoria i en Pi Sunyer, aquest darrer una persona irrepetible i extraordinària. A més de ser un gran advocat i professor també era un músic extraordinari. La riquesa d'aquest personatge era impressionant. Crec que ara no abunden personalitats com la seva."** Personatges, advocats, que han participat en un procés llarg, complex i sobretot clandestí cap a l'assoliment definitiu de la democràcia: **"El paper que ha jugat la facultat de dret és més important del que podria semblar a primera vista. Aquest paper s'inicia a partir del final de la Segona Guerra Mundial. Estic convençut que des d'aquesta data i fins a l'entrada de l'estat de dret la facultat va ser un model de ciutadania i, sobretot, un model de tolerància, de llibertat de pensament i una illa dins d'un univers molt diferent. Allà es toleraven tots els punts de vista enmig d'una resistència cap a un determinat sistema que es va manifestar en els esdeveniments del 1956-1957 a Barcelona. A la facultat es detecta una constant formació d'un esperit de respecte al dret, a la democràcia i a la llibertat d'opinió. S'hauria de fer la història d'aquesta facultat pensant en personatges com Àngel Latorre, Antonio Polo, Pérez Vitoria, Pi Sunyer, Valdeavellano..."**

El nostre professional va iniciar el que havia de ser una carrera imparable cap amunt en el despatx del seu oncle, en Frederic Roda Ventura, exdegà del Col·legi d'Advocats de Barcelona, on realitzà dos anys de passantia: **"Fer de passant tenia l'interès d'aprendre per després incorporar-me a la professió"**, una professió que **"és terriblement xucladora, i que deixa poc temps per a la docència. A més, la meua especialitat, el dret penal, és molt absorbent i, fins i tot, artesà, amb la qual cosa gairebé no dispo de caps de setmana. A vegades dic que els dissabtes i diumenges és quan penso, tinc idees i dissenyo estratègies, mentre que la resta de dies de la setmana són per rebre els clients."**

El tracte amb el client en aquesta professió té certes característiques: **"Qui té un problema de tipus penal necessita una atenció personal i immediata. Com a advocat, l'única forma de sobreviure en aquesta professió és amb serenitat, que vol dir distanciar-se del problema. No pots identificar-te personalment amb el client."** L'advocat a vegades actua com un psicoterapeuta: **"Moltes de les persones que et vénen a veure estan tan angoixades que cal donar-los una tranquil·litat basada en la confiança i no en la mentida. Enfrontar-los serenament als problemes produeix un efecte positiu."** Establir un clima de confiança és important sobretot en aquells casos en què **"el client està indignat i se li ha d'explicar que un plet no sempre reporta beneficis**

i que, per tant, només és bo portar-lo endavant si hi ha perspectives que prosperi i li pugui proporcionar uns avantatges."

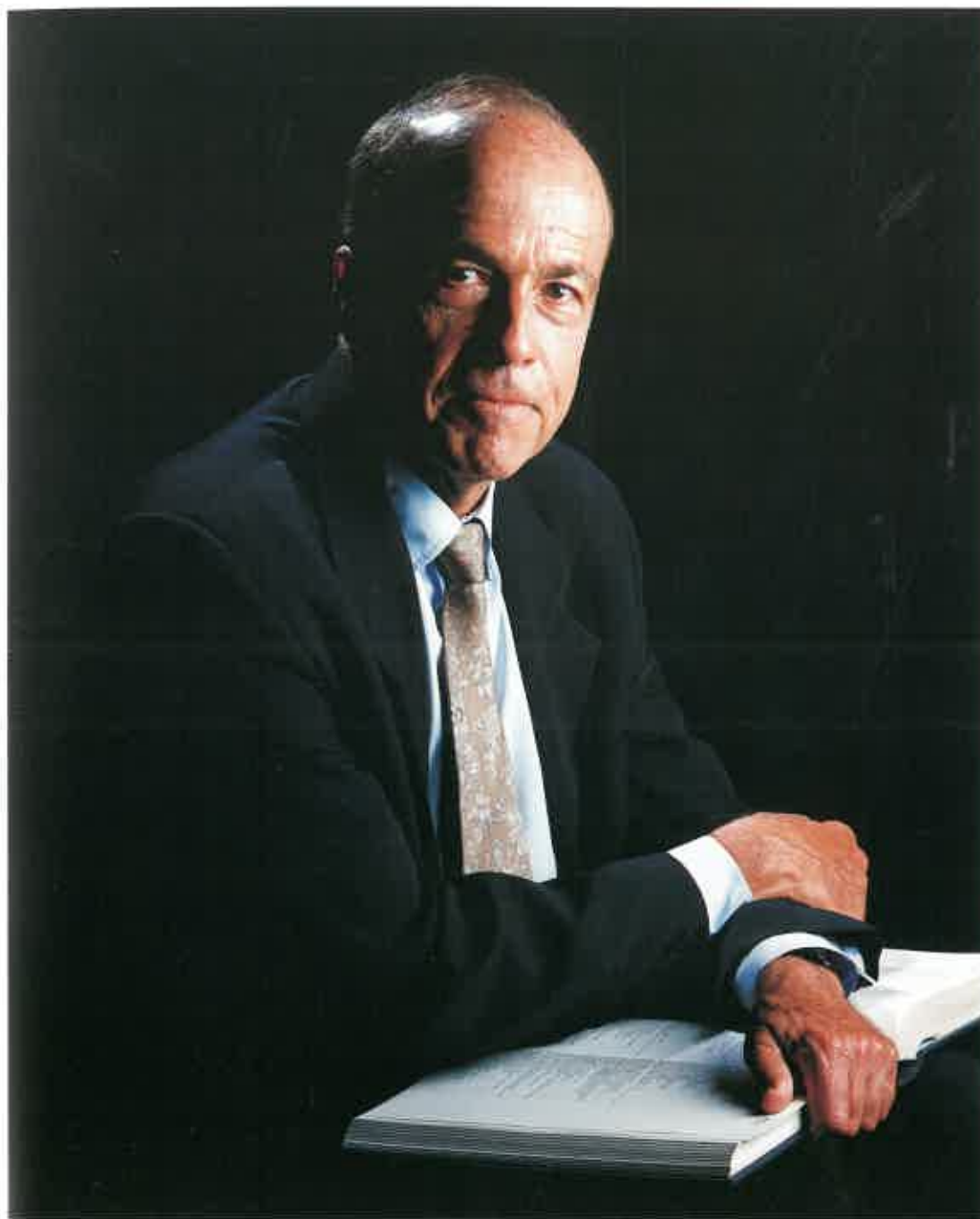
L'especialització d'en Joan Córdoba acull diversitat de tipologies de casos: **"No té res a veure un delictes fiscal amb un d'assassinat o de violació. Tots aquests clients m'interessen. He portat casos tan diferents com un tema de sectes, que des del punt de vista social i humà resulta molt interessant, i assassinats. Evidentment, tot això és molt diferent d'un delictes contra el medi ambient, per exemple. En qualsevol tipus de cas, quan s'accepta cal que es generi una certa sintonia entre client i advocat. Si els plantejaments entre un i altre no coincideixen, l'advocat és lliure de no acceptar o fins i tot deixar un assumpte."** Per altra banda, plantejem al nostre advocat si tot cas penal pot tenir defensa. No dubta a afirmar que **"sempre en té i, a més, és honesta. Això implica no utilitzar documents falsos, ni cap tipus de mentida o engany. Ara bé, una vegada acceptada aquesta norma de bona fe, hi ha un ventall de possibilitats de defensa enorme."**

Els advocats són conscients que sovint la justícia comet errors. Molta gent ha estat empresonada injustament, dels quals n'hi ha que aconseguen la llibertat i d'altres, no. Una injustícia més cruel encara és la condemna a pena de mort. **"He viscut l'Espanya de la pena de mort tot i que només com a universitari. La pena de mort és absolutament impresentable. S'ha d'abolir a tot arreu. Des de fa molts anys bastants veus coincideixen a dir que la pena de mort no es pot mantenir en un dret penal humà per un principi estricte d'humanitat. Hi ha d'altres arguments com que es tracta d'una pena ineficaç i amb una possibilitat d'error judicial irreversible. La pena de mort és incompatible amb el principi d'humanitat. La persona que ingressa a la presó ha de tenir possibilitats de progrés, de canvi de comportament i d'incorporació a la societat. El que no pot ser és condemnar un individu per a tota la vida. La persona empresonada ha de tenir sempre una esperança que el faci persona. Per tant, un dret que elimini aquesta esperança de progrés no és humà."**

En un altre ordre de coses, en Joan ens parla de la revolució informàtica en el món del dret. **"Per a nosaltres és un mitjà molt àgil que ens permet disposar d'informació sobre jurisprudència i legislació amb una rapidesa i possibilitats que abans no teníem."** Però per a aquest advocat **"l'únic i exclusiu mitjà existent a la societat per resoldre civilitzadament els problemes que s'hi produeixen és el dret. La societat en què vivim és plena de conflictes que cada vegada són més nombrosos. Per això és important que ens adonem que l'únic mitjà per resoldre una situació inevitable, el contenciós, és el dret."**

El professional que ens ha acompanyat després seguretat i serenitat. És la sensació que deuen tenir molts dels seus clients i molts dels seus alumnes, com també la sensació que és un gran professional compromès amb la justícia.

Els seus passos els ha volgut seguir la seva filla Queral, estudiant de dret. Els seus altres tres fills han optat per professions diferents: en Carles ha triat la música i en Joan i l'Octavi, la medicina, com l'avi. A tots ells desitgem que es dediquin amb el mateix orgull que el seu pare les professions que han escollit.

“Moltes de les persones que et vénen a veure estan tan angoixades que cal donar-los una tranquil·litat basada en la confiança i no en la mentida”

Joan Córdoba - Barcelona (Barcelonès)